

MAMUT ART PROJECT

Mamut'un yaratıcıları

Akkök Holding ne istiyor?

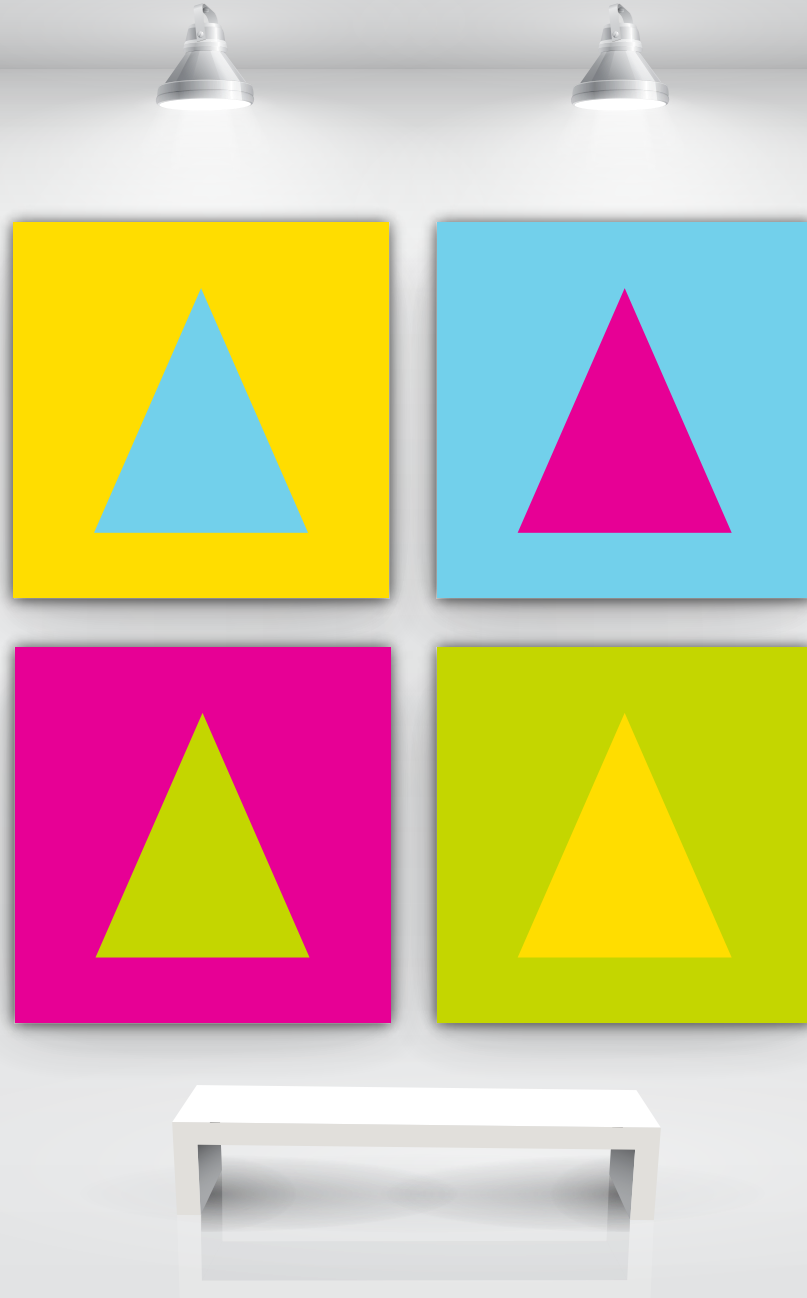
MAP 2017 Önizleme

4 yılın değerlendirmesi

MERT TÜĞEN, SELİN ÇINAR, CENNAZ, 2017, DETAY

26-30 Nisan 2017 | KüçükÇiftlik Park

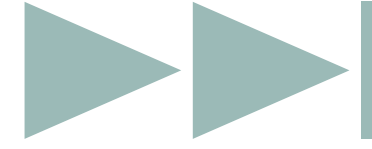

Akkök Holding Mamut Art Project'teki gençleri desteklemekten gurur duyuyor.

 facebook.com/akkokholding
 twitter.com/akkokholding
 linkedin.com/company/akkok-holding

www.akkok.com.tr

Akkök 65 yıldır çalışıyor Türkiye ilerliyor!

Ülkesini sevmek, bu ülkenin insanına gönül vermekle başladı her şey...

Kurucusundan çalışanlarına yansıyan bu tutkuyla, yıllardır vatan sevgisinin, çalışmak, üretmek olduğuna inandı.

Bulunduğu tüm sektörlerde, yenilikçi olduğu kadar idealist ve etik olmayı da ilke edindi.

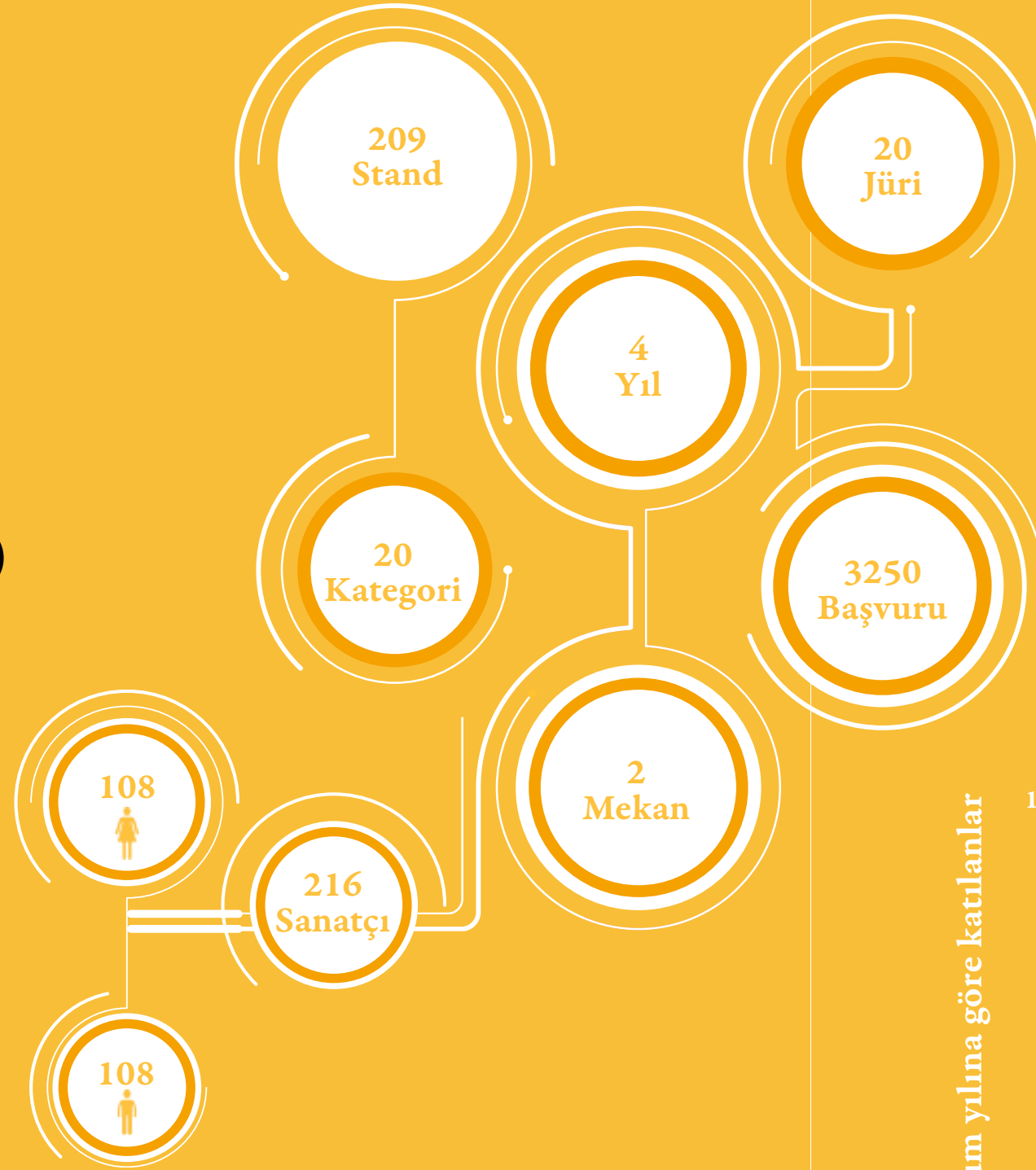
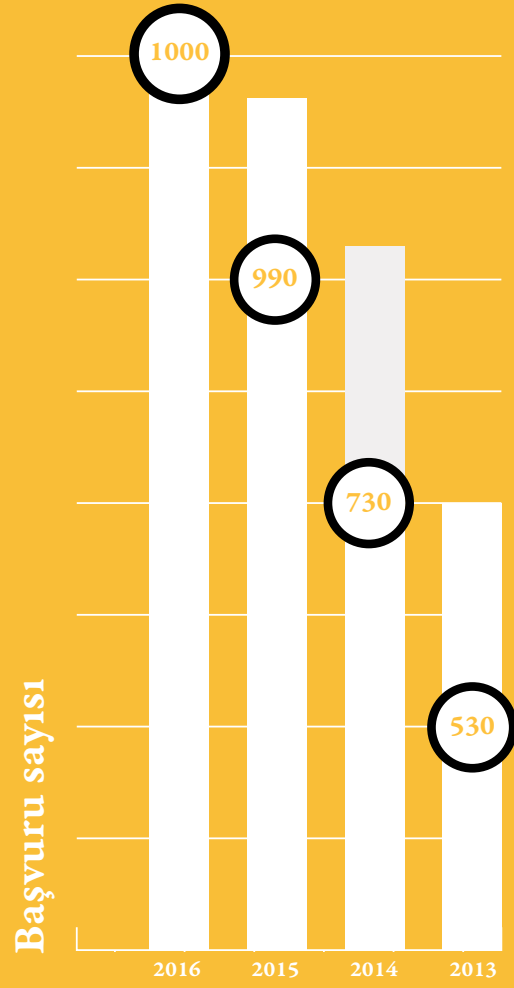
Aksa Akrilik ile dünyanın en büyük akrilik elyaf üreticisi, Gizem Frit ile emaye ve porselen sektöründe dünya ikincisi, Ak-Kim ile Türkiye'nin öncü kimya üreticisi oldu. DowAksa ile ülkemizi dünyada karbon elyaf üreten ilk 10 ülkeden biri arasına soktu. Akasya, Akbatı, Akmerkez gibi gayrimenkul sektörünün en prestijli projelerine imza attı. Toplam 1.211 MW kurulu gücü ile Akenerji, enerji dağıtımı ve satışını başarıyla yürüten SEDAŞ ve Sepaş Enerji ile ülkesine hep daha fazlasını vermeyi hedefledi.

65. yılımızda yepyeni başarılarla buluşmak için hiç durmadan çalışmaya devam edeceğiz.

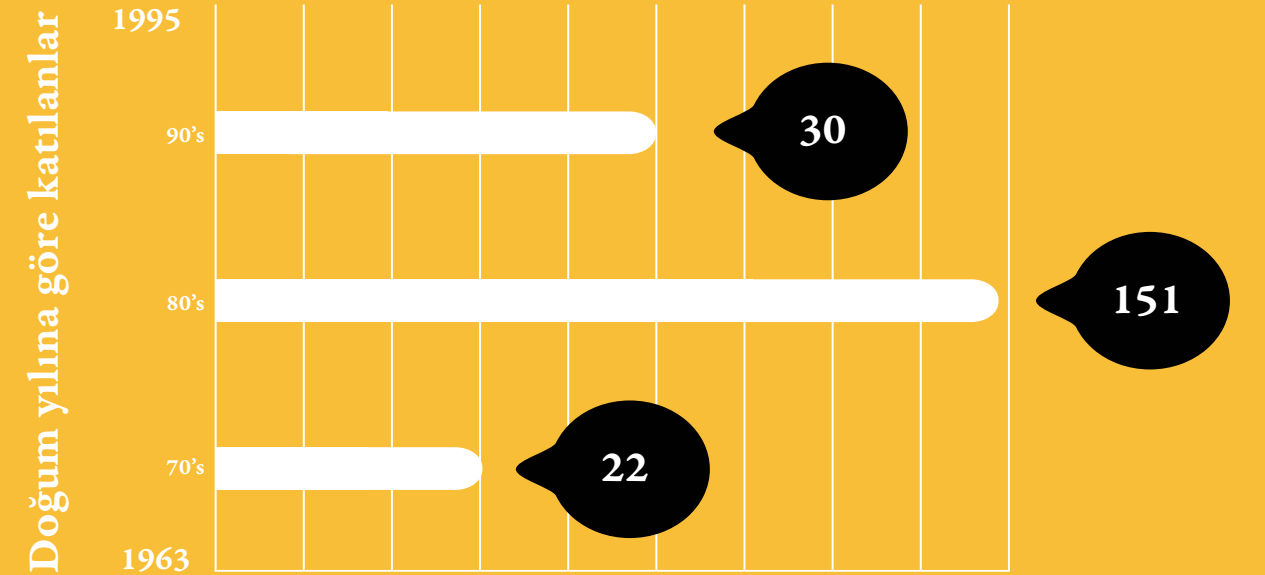
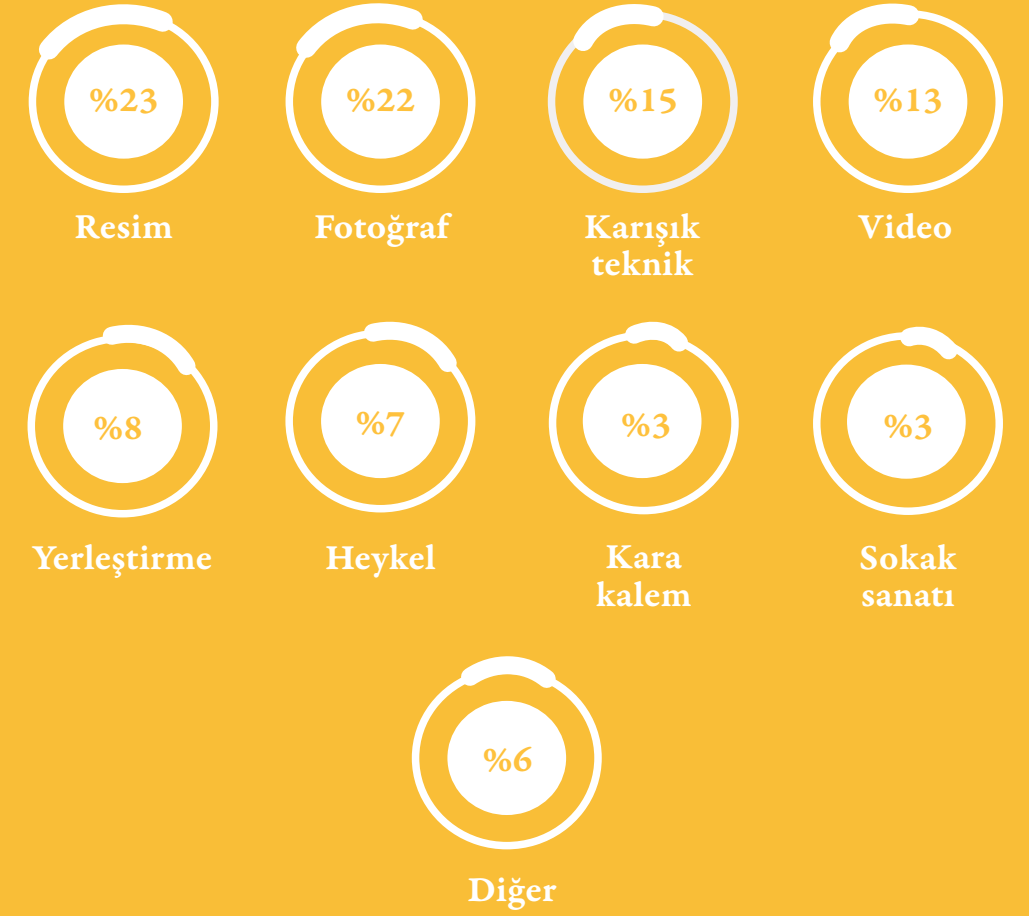

Sayılarla Mamut

2013-2016

Alanlara göre katılım

Sanatçının tarafında

Mamut’un kurucusu Seren Kohen, sanat direktörü Tuba Kocakaya ve satış direktörü Ekin Kohen’le tanışın. İlk yılından beri birlikte çalışan ve Mamut Art Project düşlerini beşinci yılına getiren bu üç kadınla Mamut’u konuştuk.

Mamut’un ilk şimşegi ne zaman ve nasıl çaktı?

Seren Kohen: Başka bir formatta başlamakla birlikte Mamut’un fikri hep aklımızdaydı. İlk başta, *Affordable Art Fair* formatını araştırırken fark ettik ki ulaşılabilir sanat kavramının yanı sıra, aslında sanatçılara destek olmak bizim için daha öncelikli sıradaydı. Genç sanatçıların mezun oldukları andan belirli bir tanınırlığa ulaşana kadar yaşadıkları zorlu süreci göz önünde bulundurarak galerilerle çalışmaktansa sanatçılarla çalışmayı tercih ettik. Diğer yandan da var olan koleksiyoner kümesini genişletmeyi de hedefliyorduk. Bu ikisini birleştirebilmenin yollarını ararken de Mamut’un formatı oluştu. Ulaşılabilir sanat olarak çıktığımız yolda sanatçının tarafında yerimizi aldık ve beş senedir bu şekilde ilerliyoruz.

Tuba Kocakaya: Yeni mezun sanatçılarla galeri ve koleksiyonerler arasında bir kaynak oluşturduk aslında. Gözlemlediğimiz kadarıyla genç sanatçılar nereden başlayacaklarını, ne yapacaklarını bilemiyorlar. Mamut onları profesyonel hayata hazırlayan ilk basamağı oluşturdu. Burada bir sergileme ve satış deneyimi kazanıyorlar. Eserleri asmaktan koleksiyonerlerle tanışmaya kadar adım adım deneyimleyip, kendilerini daha iyi tanımlayarak sanatçı kimliklerini de oturtuyorlar.

Mamut fikrinin ilk akla düşmesiyle gerçekleşmesi ne kadar zaman aldı? Bu süreçte ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

SK: Fikrin ortaya çıkmasıyla Mamut’u başlatmamız toplam 5 ay sürdü diyebilirim. Fikri bulduk, sanat dünyasından tanıdığımız kişilere gittik, bir-iki ay içinde jüriyle anlaştık, mekânı seçtik, anonsumuzu yaptık ve başladık. İlk senemizde daha çok, rahatça ulaşabildiğimiz, tanıdık kişilerle yola çıktık. Bir çok kişi inanmadı bize; çok kişiden bu işin yürümeyeceğini defalarca duyduk. Açılış gecesinde “Biz kötü olur diye bekliyorduk, ama değil” diyenler bile oldu. 3. senemizde ise Akkök desteğiyle birlikte durum biraz daha değişti. Jürimizin sağladığı güvenin dışında Akkök isminin getirdiği güven ve görünürlük de Mamut’un adını daha sağlam bir yere taşıdı.

TK: Ama bütün bunların dışında Seren’in inanç ve inadı da Mamut’u gerçekleştiren en önemli etken. Gözümüzü karartıp başladık, kendi açıklamızı kapata kapata, elbette hatalar da yaparak beşinci yılımıza geldik.

Ulaşılabilir sanat sizin için tam olarak ne demek?

SK: Projemize gelen ziyaretçilerimizi çok samimi ve kendilerini rahat hissedebilecekleri bir ortam ile karşılıyoruz. Çağdaş sanat deneyiminin soru sorabilmekle, tartışabilmekle çok iç içe olduğunu düşünüyoruz ve bunun için kimsenin çekinmeden fikirlerini paylaşabileceği bir ortam yaratmaya çalışıyoruz.

Ekin Kohen: Mamut genç sanatçılarla çalışarak koleksiyoner kümesini genç sanatseverlerin dahil olabilmesiyle genişletiyor. Aynı zamanda galeriler ve küratörler de genç ve yeni sanatçılar ile tanışabiliyor. Bu da sanatçıların kariyerlerinde sağlam adımlarla ilerlemeleri için çok önemli. Nitekim, bir çok sanatçımızın karma sergilerde yer aldığını, kişisel sergiler açtıklarını ve çok iyi galeri ve küratörler ile çalıştıklarını görebiliyoruz.

Sanatçı seçim süreci neye göre ve nasıl gerçekleşiyor? Başvuran sanatçılara önerileriniz var mı?

SK: Önce dosyaları biz üçümüz, tek tek çalışıyoruz. Sonrasında ise jürilerle en az iki kez birebir görüşüp inceliyoruz. Puanlama sistemiyle ilerliyoruz. Bu puanlama sistemine göre arada kalan dosyalar olduğunda ise jüriye tekrar ulaşarak yeniden değerlendirme yapıyoruz.

TK: Başvuru dosyalarını oluştururken çok fazla kafalarını karıştırmadan, eleyerek sade ve yalın bir anlatım seçmelerini tavsiye ederim. Bazen hangi seriyi göndersem diye düşünen sanatçıların sonuçta karar veremeyip bütün görsellerini gönderdiğini görüyoruz. Bu kafa karışıklığının karşı tarafa da geçtiğini düşünüyorum.

Hiç daha önce seçilmemiş bir sanatçı bir sonraki Mamut’a seçildi mi?

SK: Seçilen sanatçı bir daha başvuramıyor ama seçilmeyen bir sanatçı her zaman tekrar başvurup seçilebilir tabii.

TUBA KOCAKAYA, SEREN VE EKİN KOHEN, FOTOĞRAF: EMİR UZUN

TK: Bu seneki portfolyo günlerine daha önceki senede seçilmeyen bir sanatçı gelip “İyi ki seçilmemişim” dedi mesela. Sanatçı bu bir sene içerisinde motive olup o kadar çok üretmiş ki, ben de portfolyosunu görünce “İyi ki seçilmemişsin” dedim.

Başvuran sanatçılara portfolyo danışmanlığı da yapıyor sunuz, değil mi?

TK: Evet, geçen sene ilk defa portfolyo danışmanlığı programını başlattık ve çok iyi geri bildirimler aldık. Sanatçılardan e-postayla sorular geliyordu fakat yüz yüze görüşmek çok önemli. Çünkü bireysel deneyimleri paylaşmadıkça asıl sorunun temeline inip çözüm üretemiyoruz. Konferans veya seminerler ne yazık ki yeterli olmuyor. İşleri iyi olmasına rağmen dağınık bir portfolyoyla kendini iyi sunamadığı için seçilmeyen sanatçılar oluyor. Bu nedenle bu basamağın çok önemli bir basamak olduğuna inanıyoruz.

MAP ’13’ten bu yana yeni ne tür işler eklendi?

SK: Her sene en az heykel, en çok fotoğraf oluyor. İlk senelerde sanatçılar belki de bazı alanlardan başvurmaya çekiniyordu ama şu anda çok sayıda enstalasyon da var, new media, kinetik, ses gibi çeşitli alanlardan başvurular alıyoruz. Biz bu değişen trendleri gözlemlemeyi seviyoruz. Bu sene film, kıyafet ve ürün tasarımı alanlarında da başvurular geldi.

Bu seneki afişleriniz son 4 senenin verilerini gösteriyor. Nedir arkasındaki fikir?

SK: Fevkalade’den Emre Parlak ve Cem Önduygu’nun fikri ve tasarımı. Önceki Mamutlar’a katılan sanatçıların yaşları, başvuru ve seçilen sanatçı rakamları ve eserlerinin boyutu gibi verileri görselleştirerek çeşitli afişler tasarladılar.

Arif Akdenizli kendini “Mamut’tan çıkma sanatçı” olarak tanımlamış. Demek ki böyle bir kavram oluştu artık. Ne ifade ediyor bu sizin için?

SK: Bir kişinin sanat kariyerine bizim aracılığımızla başlayabilmesi ve kendini Mamut’tan sonra bu şekilde tanımlaması bizim için büyük bir mutluluk.

TK: Beş yılın sonuna geldiğinizde gerçekten arkanızda çok geniş ve sağlam bir sanatçı datası oluşuyor. İşin içinde koştururken bunun farkına varamıyoruz ama eski Mamut sanatçılarından öyle onore edici cümleler duyuyoruz ki yapmak istediğimizi başarabilmiş olduğumuzu görüp gözyaşları içinde mutlu oluyoruz. Önceki açılışımızda bir sokak sanatçısı ailesiyle birlikte yanıma geldi ve teşekkür etti. “Benim hep serseri olduğuma inandılar

ama şimdi burada aileme ne yaptığımı gösterebildim” dedi. Bunları duydukça ve hatırladıkça bütün zorlukların üstesinden gelip motivasyonumuzu geri kazanıyoruz.

Peki Mamut sırasında sizi en çok zorlayan şeyler nedir?

SK: 50 kişiye ‘ever’ derken 950 kişiye olumsuz cevap vermek gerçekten de çok zor. Sanatçılar için kırılğan bir süreç olduğunun farkındayız ve mümkün olduğunca yapıcı şekilde yorumlarımızı iletmeye çalışıyoruz.

Sanatçıların seçilmesinden sergilenmesine kadar geçen süreç nasıl işliyor?

EK: Önce seçilmiş her sanatçıyla buluşup sözleşme şartları üzerinden geçiyoruz. Zaten başvuru zamanı bildikleri şartlar oluyor ama üzerinden geçmekte fayda olduğunu düşünüyoruz. Sonrasında, sergilenecek olan eserlerin seçilmesi ve fiyatlandırma süreci başlıyor. Sergilenecek eserler ve sergilenme şekli konusunda jürilerimizden gelen yorumlar doğrultusunda bir yönlendirme yapıyoruz; fakat son karar sanatçının oluyor. Önemli olan, onların kendilerini en rahat ve doğru ifade edecekleri şekilde fuarda yer almaları. Fiyatlandırma sürecinde de beraber çalışıyoruz. Yolun başındaki sanatçıları tecrübelerimize göre en doğru şekilde yönlendirmeye çalışıyoruz. Emeklerin geri alınması, daha yolun başında olduklarının unutulmaması, önemli olanın mümkün olduğunca koleksiyoner ile buluşmaları olması gibi bir çok faktörü göz önünde tutarak karara varıyoruz. Sonrasında zaten süreç tamamlanmış ve kurulum zamanı gelmiş oluyor.

Fiyatlarınızın aralığı nedir?

EK: Fiyatlar genelde 100 TL ile 12.000-13.000 TL arasında oluyor. Ancak bu seneler arasında değişebiliyor. 10.000 TL’yi geçen çok nadir işlerin olduğunu da belirtmek isterim. Prodüksiyon maliyeti çok yüksek işler için istisnai bir şekilde bu fiyatları aşabiliyoruz.

Mamut’un gelecek planları nedir?

SK: Geçen sene Simge Burhanoglu ve Seyhan Musaoğlu’yla gerçekleştirdiğimiz performans programımıza bu sene *Mamut Performances* başlığıyla devam ediyoruz. Daha geniş bir alan ayrılarak daha profesyonel bir performans programı gerçekleştireceğiz. Kriw isimli sanatçı kolektifiyle birlikte bir projemiz olacak. Anadolu şehirlerine gidip sanatçıları ve okulları gezme planımız ne yazık ki bu sene gerçekleşemedi ama önümüzdeki sene kesinlikle ajandamızda yer alıyor. Son olarak Mamut’u yurt dışına da taşıma fikri üzerine yoğunlaşıyoruz.

Amacımız geleceğe yatırım yapmak

Sanata verdikleri destek ile bilinen Akkök Holding'i daha yakından tanımak için Akkök Holding Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Alize Dinçkök Eyüboğlu ile görüştük.

Mamut Art Project'in bu yıl 5. senesi. Akkök Holding de 3 yıldır Mamut Art Project'in sponsorluğunu üstleniyor. Kurum olarak sanata destek vermenizin sebebi nedir?

Akkök Holding olarak, sosyal sorumluluk projelerimizi tasarlarken, tüm diğer işlerimizde de olduğu gibi geleceğe yatırım yapmak her zaman öncelikli hedefimiz. Öte yandan, kültür ve sanat eğitimin ayrılmaz bir parçası, toplumsal gelişimin en önemli ateşleyicilerinden biri olduğu gerçeğini dikkate alıyoruz. Bu doğrultuda, kültür ve sanatın pek çok alanına yönelik hayata geçirdiğimiz projelerde her zaman çocukları ve gençleri ön plana alıyor, onları düşünerek hareket ediyoruz.

Sanata destek olmak için bugüne kadar neler yaptınız?

Akkök Holding bünyesindeki şirketlerin üretim tesislerinin önemli bir bölümü Yalova'da yer alıyor. Yalova'ya, bölgenin sosyal ve kültürel yaşamını zenginleştirmek amacıyla 2011 yılının Mayıs ayında Raif Dinçkök Kültür Merkezi'ni kazandırdık. Böylelikle Yalova kalıcı bir kültür sanat kompleksine, nitelikli bir mekâna kavuşmuş oldu. Raif Dinçkök Kültür Merkezi hem Yalovalı sanatçılara ve düşünce insanlarına, hem de kent dışından gelen yabancı misafirlerin etkinliklerine ev sahipliği yapan bir merkez kimliğini taşıyor. Akkök Holding yine 'Geleceğe Yatırım' stratejisi çerçevesinde,

Gerçekleştirdiğimiz ve destek olduğumuz tüm kültür sanat projelerinde özellikle genç sanatçıların önünü açmaya, onların enerjisini toplumla buluşturacak yeni kanallar oluşturmaya, var olanları genişletmeye önem veriyoruz.

ALİZE DİNÇKÖK EYÜBOĞLU,
FOTOĞRAF: EMİR UZUN, ESER: LUCIO
FONTANA, CONCETTO SPAZIALE, 1962

genç sanatçıları koleksiyonerler, galeriler, kültür- sanat kurumları ve sanatseverlerle buluşturan MAP'a destek veriyor. Akkök Holding etkin tanıtım desteği ile MAP'ın daha geniş çevrelere ulaşabilmesini sağlıyor. Bu işbirliği, 'geleceğin sanatçılarına ve sanatçıların geleceğine' sahip çıkmayı hedefliyor. Genç yeteneklerin farklı disiplinlerden özgün çalışmalarını bir araya getiren proje, her yıl hem katılımcı sayısını hem de içeriğini geliştiriyor. MAP'ta bu zamana kadar hem katılan sanatçılara yönelik *workshop*, hem de bir dizi özel performans yer aldı. Özetle MAP, sanat camiasında her yıl bahar aylarıyla birlikte merakla beklenen ve yeni keşif alanları sunan etkin bir proje olarak yerini sağlamlaştırıyor.

Sanata yaptığınız yatırımın geri dönüşlerini nasıl ölçümlüyorsunuz?

Akkök Holding bir yandan faaliyet gösterdiği yerleşim bölgelerinde sosyal ve kültürel hayatın gelişmesi için çalışmalar yürütürken bir yandan kültür sanat, eğitim, çevre alanlarında toplumsal fayda odaklı projelere destek oluyor. Yaptığı-

mız her çalışmayı ölçümleme konusunda son derece titiziz. Faaliyet gösterdiğimiz bölgelerin ihtiyacına yönelik bir yatırım yapmaya çalıştığımız için de bunun bizlere geri dönüşü memnuniyet oluyor. Ancak sanata yapılan yatırımın çok kısa bir sürede geri dönmesini ya da birden bire büyük sıçramalar sağlamasını beklemek hata olur. Bu bir kısa mesafe koşusu değil, bir maraton. Soluğumuzu iyi ayarlamak, hep ileriye odaklanmak ve uzun koşmak durumundayız.

Herhangi bir sanat dalında bireysel sanatçılara destek olunması konusunda neler söylersiniz?

Sanatçıların genel anlamda pek çok zorlukla karşılaştığı bir dünyada yaşıyoruz. Bu yüzden verilen her desteğin büyük önemi var. Özellikle toplumda yeterince sanatsal farkındalığın olmaması üzücü bir tablo. Öncelikle bu farkındalığı artırmak gerekiyor. Gerçekleştirdiğimiz ve destek olduğumuz tüm kültür sanat projelerinde buna dikkat ediyor, özellikle genç sanatçıların önünü açmaya, onların enerjisini toplumla buluşturacak yeni kanallar oluş-

turmaya, var olanları genişletmeye önem veriyoruz. Çünkü yapılabilecek en önemli destek bizce sanat alanını genişletmek ve toplumsal farkındalığı artırmaktır. Üstelik toplumsal gelişime de birebir yansımaları söz konusu.

MAP, sanat dünyasının üretim ve sergileme aşamalarında çeşitli engellerle karşı karşıya gelen birçok genç sanatçıya kendini ifade etme fırsatı sağladı. Akkök Holding, bu sponsorluk sayesinde sanatseverleri Türkiye'nin bağımsız sanatçılara özel ve ulaşılabilir sanat projesinde bir araya getirme fırsatı buldu.

Sanatçıları seçerken göz önünde bulundurulan kriterler neler?

Projede yer alacak sanatçılar her sene yeni isimlerden oluşan jüri tarafından belirleniyor. Özgünlük, teknik kriterler açısından yeterlilik ve sanatçıların üretimlerindeki süreklilik değerlendirmenin önemli bir boyutunu oluşturuyor. Sanatçının seçtiği konu, araştırma süreci, konuya olan hâkimiyeti ve vermek istediği mesajı değerlendirmelerin vazgeçilmez kriterlerinden.

ALİZE DİNÇKÖK EYÜBOĞLU, FOTOĞRAF: EMİR UZUN - ESERLER SOLDAN SAĞA:
THOMAS LEROUX, SOUVENIR, 2012
STUDIO ROLEFF/ROLF BRUGGINK, J&R REPAIR CHAIR, 2012
STUDIO ROLEFF/ROLF BRUGGINK, J&R DESK, 2012

Bu yıl *MAP*'ta ne var?

İkonz

Bu sene MAP'a İstanbul bazlı bir sanatçı kolektifi olan KRÜW davet edildi. 2015 yılında kurulmuş olan kolektif bugün grafiti sanatçılarından illüstratörlere, animasyon sanatçılarından, heykeltıraşlara, her biri kendi alanının profesyoneli olan 21 kişiden oluşuyor. Bugüne kadar kendi organize ettikleri dört sergi düzenlemiş olan kolektifin amacı insanlara sanatın aslında sokaktan çıktığını hatırlatıp, ulaşılabilir olduğunu anlatmak. Krüw'un bu yıl popüler sanat tarihinde yer edinmiş kişi ve eserleri kendi tarzlarında yorumladıkları edisyonlu serigrafi baskıları sergileyip satışa sunacakları serginin ismi *ikonz*.

Sanatçılar:

Bertan Berkol, Burak Beceren, Burak Şentürk, Bülent Gültek, Can Dağlı, Can Gürgül, Cins, Derin Çiler, Elif Cincinus, Elif Varol Ergen, Ham, Kaan Bağcı, Kaan Bilaloğlu, Moklich, Murat Kalkavan, Selin Çınar, Tayfun Pekdemir, Uçman Balaban, Uzey Çöpü, Yavuz Öztürk, Zez

Mamut Performansları

Geçen sene Space Debris ve Performistanbul iş birliği ile *Performansı Farkettiniz mi?* teması altında başlatılan Mamut Art Project Performans Programı, bu sene kendine ait bir alan ile Mamut Performansları adı altında Seyhan Musaoğlu ve Simge Burhanoglu'nun küratörlüğünde devam ediyor. Bu seneki performans programında *Nasıl-sın?* başlığı ile, basit ve günlük olarak kullandığımız bu sıradan sorunun altındakileri performans sanatıyla inceleyecek. Projeye yapılan başvurulardan seçilmiş olan sanatçılar ile oluşacak programda; hissedip hissettirmek, yaşayıp yaşatmak ve sonunda beraberce dönüşmek için herkes davetli.

Bu yıl Mamut Art Project'e seçilen sanatçılardan kısa bir ön izleme

N.Pınar Özen

Resimlerimde belirli formların tekrarına dayalı sahneler kurmaktayım. Bu sahnenin ana mekânı doğa, bir tür yüzey olarak betimlemekteyim. Bir yaşam alanı olarak değil, kayboluşta kavranan saf bir görünürlük olarak işlev görmekte; bu da resimlerimde farklı bir biçimde yorumlamamı sağlamaktadır.

Artık algıya değil anımsamaya tabi olan kayıp bir kökeni düşe ve imgeleme yaklaşımıyla, resimlerimde gerçeğin görünümünü sorgulayan bir iç dil ile şekillenmektedir. Düşsel dışavurumu ifade etmemde imge, bilinçdışı yeni bir boyut kazanmıştır. Rüya ve bilinç dışı bu ifade için doğa resimlerime kaynaklık ederken, derinlemesine ruhsal bir kavrayışla ifade etmemde esin kaynağı olmuştur. Doğanın bir parçası olarak füzeni kullanmam gerçekçi resme yönelik, soyut yöntemlere başvurmadan kaçınmayan yeni biçimler geliştirmeme olanak sağlamıştır. Doğa aslında benim için bir hikayenin giriş bölümüdür ve bu yeni çalışmamda da girişin sonu olmayacak.

NUR PINAR ÖZEN, İSİMSİZ, 15X18 CM, KAĞIT ÜZERİNE KARIŞIK TEKNİK

Hallederiz İnş. Kooperatifi

Hallederiz İnş. Kooperatifi şehir yaşamı içinde sıradanlaşan inşaat eylemine farklı bakışlar getirmeyi amaçlar. Büyükşehirlerde şantiyeler arasında büyüyen/küçülen bireylerin ve toplulukların kimlik inşasına ve eylemlerine odaklanır. Sürekli yeniden inşa edilen şehir yaşamı içinde keyfi ve faydacı gerekçelerle dönüşen dokuları vurgulamaya çalışır. Şehirler inşa edilirken, onları oluşturan beton hücrelerin içindeki bireylerin kendi kimliklerini inşa etmelerini sorgular. Barınma ve yaşam alanı üretimi elinden alınan; kentin paydaşı olmaktan çıkıp kullanıcısı ve tüketicisi olan bireyler; kendilerine uygun görülen hacimlere ve kimliklere sıkışır. Artık, birey yitirdiği yaratma ve üretme gücünü şantiyelerde, parlak sarı iş makinelerini izlerken, yapı marketlerden satın aldığı hiç kullanmayacağı aletlerde veya mega yapı belgesellerinde bulur. Hallederiz İnş. bu koşulların yarattığı araçlar ve kültürel topoğrafya üzerinde faaliyet gösteren bir sınırsız sorumsuz kooperatiftir. Kooperatif, halletmenin uçsuz bucaksız dünyasında, her işin uzmanlığını içine katarak yolda öğrenme/yapma/halletme eylemlerini gerçekleştirmeye odaklanır. Üretimleri kendisi yapar.

HALLEDERİZ İNŞ, O İŞ BENDE, LAZER GRAFİTİ SÜREÇ FOTOĞRAFI, VIDEO GÖRÜNTÜSÜ, 2016

Gökçen Ataman

Etkilendiğim konuların başında yerel, ilk başta komik ve geçici ama içine girince karanlık olanlar geliyor. Bu konular bazen dolmuşta, bazen bir videoda, bazen haberlerde karşıma çıkıyor.

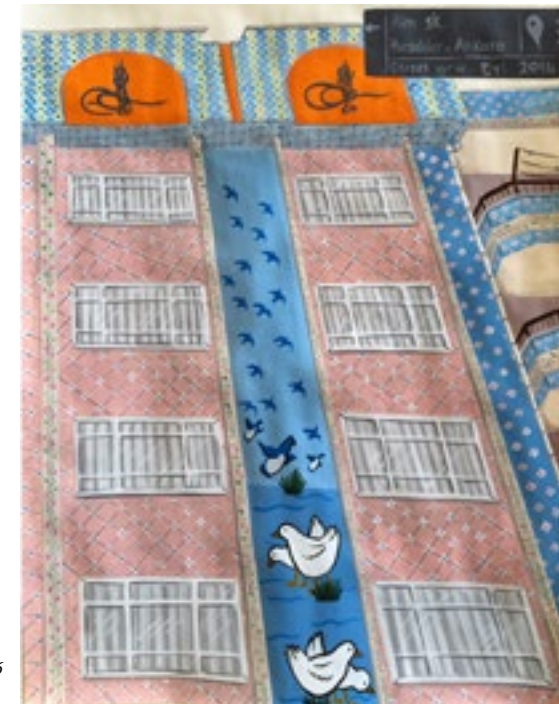
Popüler kültürde, sosyal medyada yer etmiş bazı görselleri, içinde barındırdıkları 'hüzün' dolayısıyla araştırmayı seviyorum.

Gündelik hayatımda gördüğüm bazı nesnelerin, sokakların, olayların, güzelliğini, sıradanlıklarından gelen şiirselli-

ği de yeni yeni fark etmeye başladım.

Bu sıradanlık ve hüznün, benim çalışmalarımda korumaya çalıştığım tek unsur.

Sıkıcı olmayan, anlaşılması kolay, ama aynı zamanda arkamı dönüp gittiğimde hala hafızamda yer eden, ara ara aklıma gelip midemi hafif rahatsız eden anlatımı basit sanat eserlerini seviyorum, benim de eninde sonunda kendi çalışmalarımda başarmak istediğim bu.

GÖKÇEN ATAMAN, ANKARA, KAĞIT ÜZERİNE AKRİLİK, 21X30 CM, 2016

Ömer Dinler

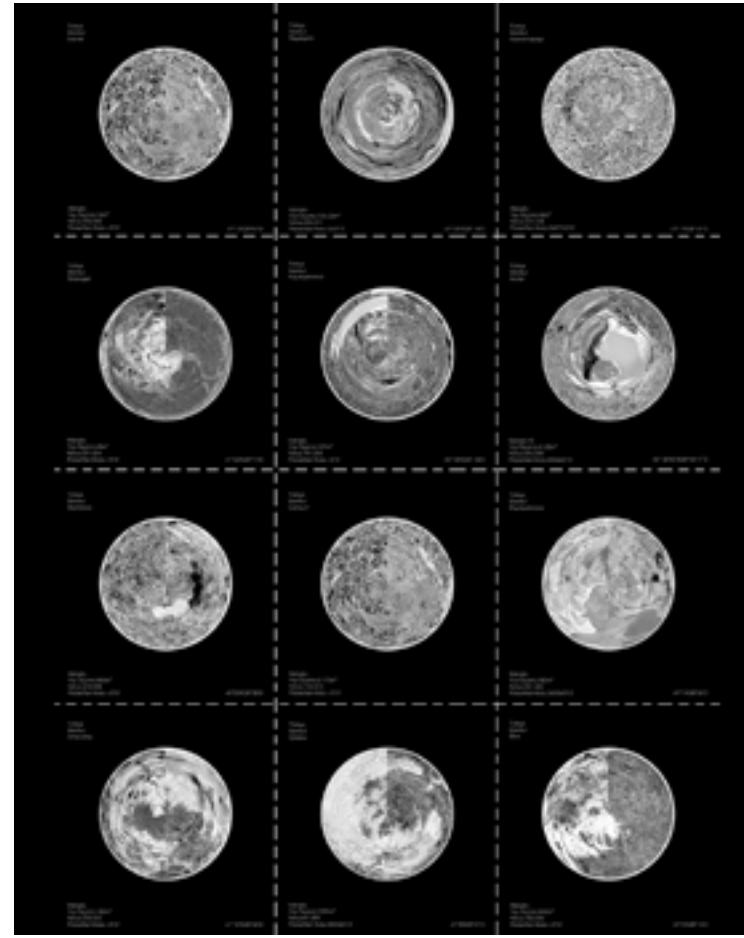
Yaşamının büyük kısmını okul sıralarında geçiren insanın, dokunduğu, çürüttüğü, çizdiği, karaladığı, gördüğü ve görmezden geldiği; içindeki çeşitli duyguları yansıttığı okul masalarının, yaşamında nedenli yer aldığını, insanın kapalı alandaki kısıtlanmışlığını gözler önüne sermesi ve bu şekilde hayatımızın es geçilen yönünü gün yüzüne çıkarıp, sanat alıcısını rahatsız etmeyi amaçlıyorum. Çünkü sizler gibi bende okul masaları karalayarak, çizerek, okul penceresinden bakıp hayal dünyamda yeni yerler keşfederken, büyüklerin bizleri eğittiklerini düşündükleri bu sistemde büyüdüm. Dışarı bakmamak için camların boyandığı, kalkmamızın dahi yasak olduğu tahta masalarda üçerli oturtulup en verimli çağlarımızda sınıflara hapsedildiğimiz, dışarı çıkmadığımız, günümüzün yarısını paylaştığımız bu obje şüpesiz hayatlarımızda önemli bir yere sahip ve bizlerin söyleyemediği şeyleri gösteri-

ÖMER DİNLER, EĞİTİM-Mİ? SİSTEMİ, YERLEŞTİRME, 2017

yor. Bu çizgiler, karalamalar, şekiller sistemin bizden aldıklarına ve dayatmalarına karşı en masumane bir haykırış ve çılgılık. Mevcut eğitim sisteminin yansıması olduğunu düşündüğüm okul masaları, eğitim sistemimizin ve kapalı alanın insan eğitiminde ne denli etkili olduğunu ve olamadığını, eğitim sistem profilimizin, insan açısından görünür kılması sebebiyle, güzel bir yansımadır.

Gelişen ve değişen dünya ile eğitim ve gereksinimlerinin de değişmesi ve eğitim ortamının ihtiyaçlara ve yeni çağa göre yeniden şekillenen bir ortam, müfredat ve anlayış gerektirmesi demektir. Bu da insanı alışlagelmiş sistemden çıkmaya zorlamaktadır. Çünkü bu ülkede eğitim demek aynı sınıfta abla, abi, kardeş okumak demek, size bakan 40 küsür çift göz demek, ısınmak için sobayı yakmak demek, soba üzerinde ısınan minik eller, kapalı kapılar ve duvarlar demek, çok kere farkedilmemek, konuşamamak, anlatamamak demek. Bu ülkede eğitim ‘-miş gibi’ yapmak demek...

BESTE KOPUZ, RÖNTGEN SERİSİ, ASETAT ÜZERİNE DİJİTAL BASKI, 29,5X42 CM, 2016

Beste Kopuz

2008 yılında ortaya çıkan skolyoz rahatsızlığımın, zaman içerisinde olup bitenleri sorgulattığını ve bu çalışmaya başlamamda beni tetikleyen ilk şey olduğunu söyleyebilirim. Hastalığımın dışarıdan belli olmaması, olaylara farklı bir gözle bakmamı ve pek çok şeyin sadece dışarıdan bakılarak, durumunun ne olduğunun bilinemeyeceğini düşündürdü.

Türkiye genelinde olduğu gibi, İstanbul’da da 2012 yılından beri süre gelen kentsel dönüşümün beraberinde, betonlaşmanın yıllar içerisindeki artışı gözle görülebilecek kadar fazla. Her gün sokağa çıktığımızda görmek zorunda bırakıldığımız, kontrolsüz bir şekilde artmakta olan betonlaşma sürecini düşündüğümde, bu olayı da bir hastalık gibi ele alarak incelemeye başladım. Bu süreçte betonlaşma durumunun yalnızca bulunduğu alanda değil, git gide etrafını da etkilemekte ve adeta bir virüs gibi yayılmakta olduğunu gördüm. Çalışmamın devamında, İstanbul’u semt semt ele alıp incelediğimde de “Röntgen” serisi ortaya çıkmış oldu.

(ÜST) GÖKHAN GÖKSEVEN, THESE PEOPLE AND THE ROAD, 95 x 95 CM, KETEN TUVAL ÜZERİNE YAĞLI BOYA (SAĞ) SIGHTSEEING 122 x 132 CM, TUVAL ÜZERİNE YAĞLI BOYA

Resimlerimde işlediğim konular değişse de, onları birbirlerine bağlayan temayı ve özgün anlatım biçimimi korumaya çalışıyorum.

Bu çaba, kaçmak ister bir tavırla bazen kendi iç dünyamda olup biten olayları (bu karamsar bir durum da olabilir, rüyamda gördüğüm bir olayda da) bazen de hepimizin tanıklık ettiği, dünyada gelişen olayları baz alarak ortaya enigmatik, seyircinin baktığı resimdeki hikayeyi kendi tecrübelerine dayandırarak belirleyebileceği, ucu açık, esrarengiz bir anlatım biçimini ortaya koymaktır. Bu sanki izlemediğiniz bir filmde gördüğünüz ve ilginç bulduğunuz bir kareye bakarken hissedebileceğiniz bir duygu gibi ya da bir yapbozun tek bir parçasının eksik olması gibi.

Yaptığım hiç bir resimde kendimi anlatmaya çalışmıyorum, çünkü ne orada anlatılmaya değer bir şey görüyorum ne de seyircinin bununla ilgili olduğunu düşünüyorum. Zaten bu tamamen yukarıda ifade etmiş olduğum, seyircinin resimle yaşayacağı tecrübeyle çelişecek bir durum olurdu. Aslında her şey kişinin kendi yapboz parçasıyla tamamlayabileceği resimler yapmak üzerine...

Gökhan Gökseven

Beş yaşındaki Mamut'un önünde mi, arkasında mı durulur?

Evrin Altuğ

İlki İstanbul Tophane'deki Antrepo No 3'te yapılan, ardından vaktiyle sirklere, nice konserlere de mekân yaratan renk ve kültür vahası Maçka'daki Küçükçiftlik Park'a taşınan Mamut Art Project'in (MAP), Türkiye sanat iklimine nasıl bir katkıda bulunduğunu anlamak, katılımcıların yorumlarını, etkinliğin sosyal medya hafızasından cımbızlamaktan geçiyor olabilir. Çünkü -anlamak istediğim kadarıyla- proje öncelikle duruşunu, hedef kitlesini yeni sanat üretimine, geleceğin yaratıcı, bağımsız, umutlu nesline verdiği sansürsüz, özverili ve fedakârca açık destekten alıyor.

Sözgelimi, jürisinde Emre Baykal, Oya Delahaye, Saruhan Doğan, Ali Kazma ve Emre Zeytinoglu'nun yer aldıkları Mamut 2014'e katılanlardan Öykü Ersoy, deneyimlerini aktarırken, şunları vurguluyor: "Kendi kendime 'Hiç bu kadar içime sinen bir yerde olmamıştım,' diye defalarca tekrarladığım bir süreç. Daha önce işlerimi kendime ait bir alanda sergileme şansım olmamıştı. Aynı zamanda işini bu kadar

severek yapan insanlarla da çalışmamıştım. Mamut 2014'ün en genç sanatçılarından biriydim. Dolayısıyla en heyecanlılarından biri de bendim sanırım."MAP, İngilizce 'harita' anlamına geliyor. Proje bu yönüyle geleceğe dönük sömürgeci, beşerî bir harita çizmek yerine, daha organik, coğrafi ve sınırların birbiriyle doğal yollarla iletişim kurarak komşulaştığı, düşmanlaşıp rekabet etmediği bir hemzemin üretiyor. Bunun en büyük nimetini, tek tip sergi alanlarında birbirleriyle buluşarak eşit fırsata tabi kılınan genç sanatçılar görüyor. Keza, eserlerden elde edilen gelirlerdeki komisyonların da, kentteki diğer sanat fuarı organizasyonlarına kıyasla daha az tutulması, etkinliğin iyi niyetinin önemli bir göstergesi haline geliyor.

MAP'ın kapsadıkları

Sözünü ettiğimiz 'coğrafi' çeşitliliği sanata yansıttığımızda, MAP'in beyin takımı Seren Kohen'den aldığımız resmî bilgilere bakılırsa, önümüze çok büyük bir plastik renklilik çıkıyor. Mamut buna göre, sırf 'resim-heykel sergisi' olmakla

kalmıyor, bu iki disiplini de ötekileştirip seçkinleştirmeksizin, sanatın türlü tezahürlerinin güvencesi olma özelliği gösteriyor. MAP'ta bu yönüyle başından beri kendisine yer bulan sanat dalları şöyle özetleniyor: Dijital Sanat (*Digital Art*), Minyatür, Serigrafi, Sesli Sanat (**Sound Art**), Kolaj, Baskı, Karakalem, Kesip Çıkarma (*Cut-Out*), Kinetik Sanat (*Kinetic Art*), Bio-Art, Arazi Sanatı (*Land Art*), İllüstrasyon, Yerleştirme, Karışık Teknik (*Mixed Media*), Resim, Sokak Sanatı (*Street Art*), Heykel, Video ve Fotoğraf. Bu alanlardan Arazi Sanatı 2014'te, Sesli ve Kinetik Sanat 2015'te, Minyatür ise 2016'da projeye dahil olmaya başlamış. Bu yönüyle, son dönemde etkinliğin kendi içinden evrilen ve kendi küratörleriyle rüzgârını arkasına alan performans sanatları ise, MAP'taki zenginliğin bir diğer ispatı. Ayrıca MAP'ın kısa film ve videoya göz kırpmış olmasını da önemsemekte fayda var. Zira günümüzde hepimizin cebinde, eğer üretimi emeğe karşı hakkaniyetli biçimde, üreteni de, tüketeni de sö-

mürmeden yönlendirilebilirsek, birer film festivali, sanat müzesi bulunuyor.

Bir diğer unsur: Jüriler genellikle ürkütür. Birilerini ötekilerden ayırarak ayrıcalıklı kılar. Ancak MAP'a seçilen eserlerin yansıttığı çok kültürlü ve estetik çiçek dürbünü, seçilen jüri üyelerinin de DNA'sının aynası olma niteliğini gösteriyor. Geçen zaman içinde sanata desteği bir ilke haline getirmiş işadamları ve girişimcilerden saygın küratör ve genç kültür yöneticilerine, uluslararası kurumların yetkin gözlerinden merakla takip edilen kritiklere, akademik kimliklerden kıdemli sanatçılara değin pek çok kişinin bu etkinliğin jürisinde, aynı an ve masada buluşmayı, yeniliğin tazeliğini keşfetmeyi önkoşulsuz kabul etmiş olmaları, MAP'ın bir sivil sanat meclisi gibi çalışıp çalışmadığının açık kanıtı olsa gerek.

Bir yapıtın değerini fiyat etiketinin değil, taşıdığı mesaj, estetik özgünlük, yansıttığı yenilik ve biricikliğin tayin ettiğini en iyi açıklayan etkinliklerden biri, MAP. Çünkü bünyesinde 100 liradan, 15 bin liraya uzanan görece alıma müsait iyimser bir ekonomik yelpaze vaat ediyor. Her yüz liranın yüzde 33'ü dışında kalanının sanat-

zaman geçince ve biraz da iyi kokteyller sayesinde sanırım bir süre sonra çok rahatladım ve ortamdan keyif almaya başladım. İnsanların tepkileri, sorular sormaları, yaptığım işle bu kadar ilgilenmeleri beni epey mutlu etti."

Son üç yıldır, sektör adına da önemli bir tutarlılık ve başarı sinyali olarak, aynı sponsorla yoluna devam eden MAP'ın beyin takımında yer alan Seren Kohen, etkinlikten söz ederken çok çarpıcı bilgiler paylaşıyor: MAP'a 2013'te 530 başvuru yapılmışken, bu sayı 2017'de bin kişiye çıkmış. Kohen, bununla birlikte stand sayısını 50 ile kısıtlı tutmak durumunda kaldıklarını, geçen yılların ortalama rakamlarını göz önünde tutarak, bize iletiyor.

Girişim ayrıca geçen yıldan bu yana başvuru sürecinde 'Portfolyo' günleri yaparak, sanatçılarla bire bir görüşme fırsatı sağlıyor. Bu yıl başvuru sürecini uzatan etkinlikte en önemli kazanım, yine organizasyonun zaten önceden belirli sağlam hedefleri arasında kendini gösteriyor. Buna göre, eserin 'son kullanıcısı', yani sanatsever ile sanatçının 'ilk temas'ı, mümkün olan en profesyonel koşullar hazırlanarak,

çıya bırakıldığı düşünüldüğünde, MAP'ın 'üreticiden tüketiciye' yaptığı şeffaf arabuluculuk daha iyi anlaşılıyor. Bunun yanı sıra MAP'ın açılış gecesi alt-üst sınıf ayrımı yapmaksızın sunduğu iletişim imkânı, sanatçıların özellikle hoşnut kaldığı, devamında kariyerlerini yönlendirdikleri anların kapısını aralıyor. Örneğin, 2016'da etkinliğe katılan ressam Dicle Çiftçi, yaşadıklarını şöyle paylaşıyor:

"Açılış günü salona girdiğiniz anda, ortamın ve kalabalığın müthiş 'aura'sı sizi direkt ele geçiriyor. Başta inanılmaz heyecanlıydım, biraz

MAP'ta hayata geçiriliyor.

İşin ilginç tarafı, Mamut galeri temsilciliği olan sanatçıları kabul etmemesine rağmen, galeri temsilcilikleri olan bir çok sanatçı, Mamut'un sağladığı ön izleme günleri ve fuar takvimi ile, ilerleyen dört ay boyunca yapıt satışı olanağı gibi imkânlardan faydalanmak üzere başvuru sırasında bekleyebiliyor. Böylesi koşullarda, sanatçılarına stant kirası dahi ödetmeyen Mamut, küresel ekonomik çalkantılar ve güvenlik ihtiyacı ile, bu koşulların yarattığı acımasız hayatta kalma koşulları karşısında, kurutulmaması gerekli gerçek bir yaratıcılık vahası olduğunu hissettiriyor.

Mamut'u gelecekte neler bekliyor?

Bu koşullarda önümüzde düşünülmesinde fayda olabilecek kimi sorular ve sorunlar var: Etkinliği sırf sosyal medyaya hapsetmek, projenin beş günlük süresini uzatmak, ya da Nisan ayından başka bir zaman dilimine taşımak veya Türkiye'nin farklı kentlerine umutlu bir maceraperestlikle taşımak, MAP'a ve bir çok güzel sanatlar üniversitesine ev sahipliği yapan Türkiye'ye gerçekten de bir şeyler kazandırabilir mi? En azından düşünmek gerek. Keza, fuara uluslararası katılımın sırf sanatçılar nezdinde değil, jüri ve eleştirmenler seviyesinde de tutulması, girişime aşırı kurumsallaşma yükü getirir mi? Veya bir vakıf hizmetkârlığıyla var olan MAP, her yıl sonunda bir ekonomik bülten hazırlamalı mı ? Bunlar kıymetli sorular.

Öncelikle, başlangıcından bu yana MAP'ı ziyaret eden kişi sayısı istikrarlı biçimde artış göstermiş. Örneğin etkinliğin açılış geceleri, ortalama üç bin kişiyi kendine çekerken, bununla yarışır bir asgari rakam da, beş gün boyunca fuara bilet almış. Bu yönüyle fuarı gezenler de, en az ona katılanlar kadar aktifler. Pekâlâ sonraki yıl etkinliğin aslî nedenlerinden biri olabilecek, ilgili kesimlerden geldiklerine kuşku yok. Bu kadar kesin bir ifade seçmemizdeki neden, MAP'a 2013'te başvurarak Hollanda Rijksakademie'de Rezidans programına iki yıllığına hak kazanan Kubilay Ünal'da gizli. MAP'a katılımının adeta 'telepatik' biçimde geliştiğini söyleyen Ural, farklı anlatım tekniklerini buluşturduğu yapıtlarını 'kaygı gütmeden' MAP'a sunduğunun altını çiziyor. İşte MAP'ın tılsımı da burada. Adayların, hiç bir endişe ve önyargı olmaksızın, bu sosyal ve organik iklimde kendi kendilerini var edebileceklerine dair taşıdıkları -ve girişimcilerden bekledikleri- inanç ile güven duygusunda. MAP'ın özellikle bu duyguya sahip çıkması gerekiyor. Ünal bunu şöyle dillendiriyor: "Mamut benim için iyi bir basamak oldu çünkü genellikle galerilerin ve ana akımın dışında kalan bir sanatçı olarak paylaşımım sınırlı, ama bu projeye sanat çevresinden daha fazla insanla iletişime geçme fırsatım oldu."

Son sözü yine 2013'te MAP'ta yer alan sanatçılardan Güler Aşık söylesin: "Çünkü MAP, sanatçının önünde ya da arkasında değil, yanında duruyor."

MAP'ta sergiyelenler şimdi ne yapıyorlar?

2013 yılından bugüne MAP'a seçilmiş ve işlerini sergileme fırsatını yakalamış genç sanatçılara şimdi ne yaptıklarını ve Mamut Art Project'e katıldıktan sonra hayatlarında neler değiştiğini sorduk. Ayrıca gelecek edisyonlarda seçmelere katılacak olan sanatçılar için de tüyolar aldık..

Deniz Aktaş 30 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

Çalışmalarımın önemli bir kısmında, şehri bitmek bilmeyen bir şantiye alanı olarak kurguluyorum. Bu kompozisyonlarda ölü anlara, bitmemiş yapılara odaklanarak hafızaya seslenen yapılar sunuyorum. Şehir serisinde mekan ve insan ilişkisinin dışında süregelen inşaat halinin bürokrasisine odaklanıyorum. Yapıların da bir bürokrasisi-hiyerarşisi olduğuna inanıyorum. Şehir serisinde bu bürokrasi sarmalını deşifre eden ölü anlara, ölü zamanlara bakmak ve onları ortaya çıkarmaya çalışmak ilgimi çekiyor. İnsan ve mekan ilişkisi kadar, göç ve ekoloji, bellek ve ortak bilinç gibi konular meselelerim arasında.

Mamut'a 2013 yılında katılmıştım. Aradan dört yıllık uzun bir süreç geçti. Bu sürede benim de bir parçası olmaktan mutlu olduğum Mamut ailesi büyümeye devam etti. Mamut Art Project, sunduğu imkanlarla birçok genç sanatçı için önemli bir alan, bir cazibe yeri. Kendi adıma Mamut'tan sonra birçok proje, sergiye katıldım. Bu yıl İstanbul'da iki sergiye katıldım. Ayrıca mart ayında Kasa Galeri'de ve Paris'te bir sergiye katılıyorum. Şu anda herhangi bir galeriyle çalışmıyorum.

DENİZ AKTAŞ, İSİMSİZ, TUVAL ÜZERİNE MÜREKKEP
200x160 CM, 2015

LEMAN SEVDA DARICIOĞLU, KİMLER GELDİ KİMLER GEÇTİ, PREFORMANS, FOTOĞRAF: OSMAN LEVENT BAŞAÇIK

Leman Sevda Darıcıoğlu 31 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

Performans, video-fotoğraf, yerleştirme gibi disiplinlerle sanat pratiğimi yaşamak istediğim dünyaları yarattığım bir ütopya atlası olarak tanımlıyorum. Ele aldığım konular farklılık gösteriyor ama kesiştikleri yer gönlümde taşıdığım kuir dünya. Norma sığmayan bir hayat olasılığını araştırıyorum. Mamut'a ilk 2014 yılında *philia* adında bir video işiyle katıldım. Philia, Deleuze'ün kan bağından özgürleşmiş bir aile tanımı yaptığı bir kavram ve Deleuze'ün bu kavramından çıkarak heteroseksüel dünyanın dışında olmanın kurduğu bağları konu alıyor. Sonra 2015'te İstanbul Queer Art Collective olarak yaklaşık 12 saatlik performansımızın videosu ile yap-

tığımız çivili tahtalarımızı sergilediğimiz projeye katıldık. Açılış gecesinde *Sanat-severin Ampirik Portresi* adı altında fuar alanı içerisinde, ziyaretçilerle konuşup onlardan kimi verileri topladığımız canlı bir performans yaptık.

Mamut'tan sonra hayatımda büyük değişimler oldu. 2014 benim İstanbul Queer Art Collective'e katıldığım ve performans yapmaya başladığım yıl. Sonra sanat pratiğim çok büyük oranda performansla kaydı.

Kişisel projelerimi şimdiye kadar Space Debris, 44A, Soho House İstanbul, Sanatta Görünürlük Festivali, 26. TÜYAP İstanbul Sanat Fuarı gibi yerlerde sergiledim. Ayrıca 2016 senesinde TÜYAP İstanbul Sanat

Fuarı'nda Yekhan Pınarlıgil ve Murat Alat ile *Hayal Pavyonu*'nun küratörlüğünü üstlendim. Şu anda sanat hayatıma zaman zaman işbirlikleri kurarak bağımsız bir şekilde devam ediyorum. Şubat ayında ALAN İstanbul'da gerçekleştirdiğim *Zehirlenmiş Prenses* performansım Performistanbul ve ALAN İstanbul işbirliği ile ortaya çıktı. Mamut'a katılacak olan sanatçılara şunları söyleyebilirim: Kim ne derse desin, kendinize ve pratiğinize inanın, kendi inandığınız şeyi yapmaya devam edin ve sanat piyasasının değil, kendi ihtiyaçlarınız üzerinden sanatınıza şekil verin.

Sümer Sayın 31 yaşında, Berlin'de yaşıyor

İşlerimde heykel/enstalas-yon ağırlıkta olmak üzere birçok farklı medyum kullanıyorum. Çoğu zaman insanın zaman, mekan ve yön algısını irdeleyen, öz-nelliği ve göreceliği ön plana çıkaran işler üretiyorum. Seçtiğim obje ve formlara müdahalelerde bulunarak farklı algı katmanları ve şiirsel anlamlar oluşturmak ilgimi çekiyor.

Mamut'a 2015'te katıldım. Mamut'tan sonra da sergilere katılmaya, işlerimi üretmeye devam ettim. Bu anlamda motive edici oldu.

Şu anda bağımsız çalışıyorum. Mamut, güzel ve başarılı bir organizasyon, özellikle küçük boyutlu yapıtların sergilenmesi ve satışı için ideal.

SÜMER SAYIN, OUT OF SCOPE, YERLEŞTİRME

Deniz Defne Acerol

26 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

Kendi hayatımdan yola çıkarak hikayeler yaratıp resmediyorum. Her zaman daha iyisini başarmak için kendimi zorlamam gerektiğini düşünüyorum. Hayat hiç bir zaman durulmuyor, sürekli çalışmak lazım.

Mamut'a 2016 senesinde katıldım. Mamut'tan sonra pek çok proje teklifi aldım, bu tabii ki motive edici oldu. Yeni resimlerim üzerine araştırma yapmak için yurtdışına davet edildim. Oldukça heyecan verici ve verimli birkaç ay geçirdiğimi söyleyebilirim.

İş üretebilmek için atölyemde saatlerce tek başıma çalışmam gerekiyor. Bu insanı yalnızlaştıran bir durum fakat Mamut'ta

insanlardan çok iyi geri dönüşler aldım. Bu süreçte doğru yolda olduğuma dair kendime olan inancım arttı.

Şu anda kendi projelerimi geliştiriyorum, açıkçası her zaman yapmak istediğim şey buydu. Aklımda pek çok plan var, heyecanla hepsine vakit ayırmaya çalışıyorum. Araştırma amaçlı gezilerime devam ediyorum, yoğun bir şekilde teknik çalışmalara da ağırlık verdim. Şu an bir gale-riyle çalışmıyorum.

Katılacak olan sanatçılara sergi boyunca fuar alanında olmalarını öneririm, pek çok kişiyle ve koleksiyonerle tanışma im-kanları olabilir.

D. DEFNE ACEROL, BU NE UYKUSU, KAĞIT ÜZERİNE MÜREKKEP, 2016

Ozan Atalan

32 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

OZAN ATALAN, DEFAULT SETTINGS: DASEIN, VIDEO YERLEŞTİRME, 2016

Pratiğimde şu ana kadar hep yabancılaşma, sanalın gerçekliği ve Antroposantrizm gibi yaşantımızı farklı bilinç düzeylerinde etkileyen konular öne çıktı. Otobiyografik deneyimlerden yola çıkarak, antroposantrik düşünceye (insan merkezci dünya anlayışı-na) ve dünya algımızın kavram-duygu ikiliğinde olduğu gibi kutuplaştırılmasına karşı durarak sentezleyici formlar arayışında oldum. Bu yüzden çok başka şeylermiş gibi gözükken konuları, neden oldukları yabancılaşma odağında hibrid bir anlayışla birleştirmek ve kültürel olarak kodlanmış gerçekliğe alternatif gerçeklikler oluşturmak temel kaygılarımdan biri oldu. Çağın getirdikleri arasında olan gerçeklik hissinin yitimini ve dünyayı algılayışımızdaki duygusal ve kav-

ramsal engelleri en azından bireysel düzeyde ortadan kaldırmamız oldukça önemli. Bu yüzden çağdaş varoluşçu anksiyetelerin ve yol açtığı yabancılaşmanın giderilmesi için dünyayla kurduğumuz bağda insan-doğa ikiliğinin giderilmesi gerektiğine olan inancımı dikkate alarak her zaman sosyo-eleştirel bir yönü olacak şekilde üretimime devam ediyorum.

Mamut'a ilk senesinde, yani 2013'te katıldım. Mamut'tan sonra sanat pratiğime Fulbright bursuyla ABD'de Syracuse University'de devam ettim. MFA çalışmalarım süresince heykel dışı alanlarda düşünme ve üretme şansı bularak üretim alanımın sınırlarını genişlettim. Belli bir disipline bağlı kalmaktansa video, performans ve enstalas-

yon üzerine yoğunlaştığım bir dönem oldu. Los Angeles, New York gibi ülkenin önde gelen şehirlerinde sergilerde yer alırken, geçtiğimiz yaz Moskova Uluslararası Genç Sanat Bienali'ne de katılmaya hak kazandım. Pratiğim adına oldukça verimli bir döneme girmiş oldum Mamut'tan sonra.

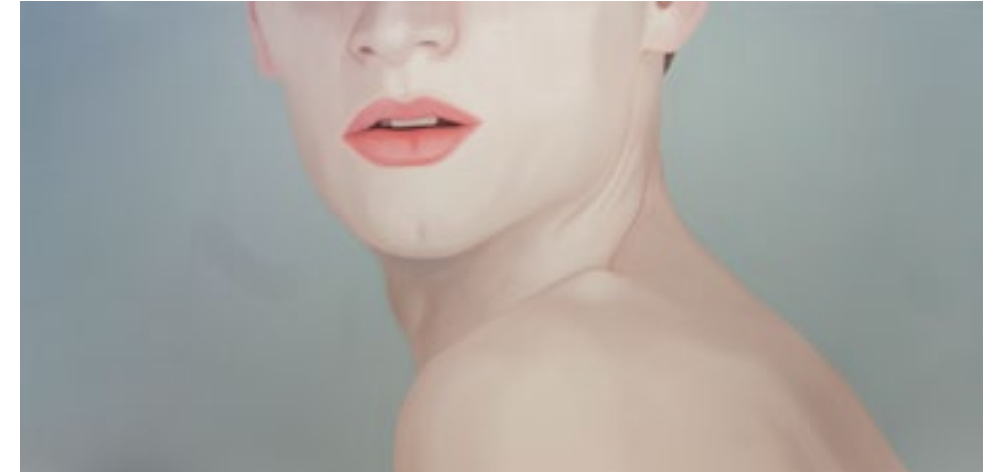
Bu aralar gerek İstanbul'da gerekse uluslararası alanda katılmaya hazırlandığım fuar, sergi ve rezidanslar var. Aynı zamanda Plato Sanat blog yazarları arasındayım. Yoluma bir galeriyle devam etme fikrineyse açığım. Şu an Londra merkezli online bir galeri olan Vertex Art Gallery tarafından gösterimde işlerim.

İşlerimin online olarak sergilendiği galeri üretimimi ve söylemimi etkilemiyor, oldukça özgür çalıştığımı söyleyebilirim.

Mamut, bir sanatçının görünürlüğünü artırması için iyi bir platform. Yeni insanlarla tanışmak, geri bildirim almak, işlerini daha geniş bir kitleye gösterebilmek için iyi bir fırsat. Katılacaklara tavsiyem ise üretimlerinde ve başvurularında bilgi, beceri, kavramsal ve estetik doygunluğun yanı sıra samimi ve kendileri olmaları...

Özer Toraman

27 yaşında, İstanbul ve Berlin'de yaşıyor

ÖZER TORAMAN, AMOR, TUVAL ÜZERİNE YAĞLI BOYA, 120X250 CM, 2016

Çalışmalarımı genel olarak toplumsal cinsiyet, kimlik ve beden kavramları üzerine sürdürmekteyim. Resimlerimde, dayatılmış dar kimlik ve cinsiyet politikalarına karşı geliştirilmiş portreleri imlemekteyim. Resmin ifade olanaklarıyla geliştirdiğim bu çalışmalar, düzende reddedilenin, yok sayılan bedensel farklılıkları görürnür kılması açısından önemlidir. Ele aldığım figürleri yeniden yorumlayarak cinsiyetçi kontürlerden uzak, erkek-kadın ikililiğinin dışında bir tekilliği sorgulamaktayım. Resimlerimde masumiyeti simgeleyen açık pastel renkleri özellikle mavi ve uçuk pembe renklerini tercih ediyorum. Çünkü cinsiyetçi bir kategorizasyonun sınırları üzerine düşünürken, bu kavramları yeniden ele alarak iki cinsiyete ait olmayan melez figürler yaratmaktayım. Bu portrele-

rin kimilerini nitelikleriyle dikkat çekmesi, kimilerini de karşıtlık oluşturacak ayrıntıların vurgulamak için kurguluyorum. Mamut Art Project'e 2014' te katıldım. Mamut Art ile beraber elbette görünürlüğüm daha çok arttı, birçok karma sergide yer aldım ve akabinde 2015'te ilk kişisel sergimi açtım. Şu an ikinci kişisel sergim 11 Mart'a kadar Bozlu Art Project'te sürecek. Galeri ile işbirliği içinde olmak sanat hayatımın daha da aktif olmasını sağlıyor, bu anlamda birlikte çalıştığım, kurumsal bir galeri olan Bozlu Art Project'le çok güzel bir yol aldığımızı düşünüyorum. Özgün yorum ve farklı bir bakış açısı getirmek her zaman heyecan vericidir. Katılacak olan yeni arkadaşlarıma buna dikkat etmesini tavsiye ederim.

Öykü Ersoy

27 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

ÖYKÜ ERSOY, ANKARA, KAĞIT ÜZERİNE KARIŞIK TEKNİK, 29X42 CM, 2016

Kent insanı, kentin kaosu içinde kendine bir yer tarif etmeli ve kaosun içerisinde kendi aklının alabileceği bir düzen oluşturmalı diye düşünüyorum. Aksi halde yersizlik, yalnızlık, güvensizlik gibi tarifsiz korkularla yaşar. Bu yaşam çevresini kendilemek - dışarda veya kenarda olmak için değil; ona katılmak, müdahale etmek, kendini ait ve orada hissetmesi için gereklidir. İnsan bu gerekliliği arzuladıkça kendine ait karmaşalar yaratır, kent içerisindeki referans noktaları yok edildikçe de paniğe kapılır. Hafızasında canlanan anıları, söyleyemediği cümleleri, içselleştirdiği mekanları bir araya getirir de yine bir kaosun ama bu sefer kendi kaosunun içerisinde kalır. Ben de işlerimi üretirken mekanı, bireyi yutup kendisine benzeten, onu kapsayabildiği bir nesneye çevirme olasılığının dışına taşarak okumayı deniyorum. Kendi hayatımdan, bazen edebiyattan çeşitli referanslar kullanarak mekanla bağ kurmak ve kopmak arasında gidip gelen işler üretiyorum.

2014'te Mamut'a katıldığımda henüz lisans öğrencisiydim. 2014'ün en genç sanatçılarından biri bendim dolayısıyla başvuru sürecinden sergi gününe kadar çok heyecanlıydım. Sergi süresinde ve sonrasında işlerim çeşitli koleksiyonlara girdi, Mamut'ta kazandığım görünürlikle birlikte çeşitli galerilerle görüşmelerim oldu. Yeni işler ürettiğimde onlardan fikir alıyorum. Mamut'un, seçilmiş sanatçıların sonrasında da takip eden, destekleyen, samimi ve işini severek yapan bir ekibi var.

Şu anda Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Yönetimi Bölümü'nde yüksek lisans yapıyorum ve üretimlerime devam ediyorum. Mamut sonrası 2016 yılının sonuna kadar Artnivo ile çalıştım ancak şu sıra bir galeriyle işbirliği içerisinde değilim.

Mamut'a katılacak olanlara tavsiyem, temiz, sakın ve sade bir portfolyo kesinlikle. İnceleyen kişinin sürecinizi, çalışmalarınızı ve çalışmalarınızın altyapısını olabildiğince çabuk ve kolay anlamasını sağlamak önemli bir artı.

Elif Kahveci

27 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

ELİF KAHVECİ, CARPE DIEM, 60x25 CM, 2015, DIA-SEC ÜZERİ FINE ART BASKI

Fotoğraf çekiyorum. Sürekli ve son derece hızlı değişen yeni dünyayı kendi önceliklerim ve bende yarattığı duygularla subjektif bir biçimde belgelemeye çalışıyorum.2015 yılında Mamut'la ilk defa görünürlük kazandım. Beni tanımayan insanların işlerimi tanınmasına fırsat sağladı.

Sonrasında kendi üretimime bakış açım gelişti ve daha motive oldum. Mamut'tan sonra katıldığım Casa Dell'Arte'nin konuk sanatçı programıyla birlikte ve sonrasında bazı karma sergilerde katıldım. Son 2 yıldır Art Unlimited'in fotoğraf editörlüğünü sürdürüyorum.

Katılacak olan sanatçı arkadaşlarımdan özellikle kendilerini henüz görünür kılama fırsatını bulamamışlara seslenmek isterim. Çekinmeyin ve kendinizi gösterin. Mamut, bu konuda eşi benzeri olmayan bir proje ve gerçekten çok doğru bir başlangıç noktası.

Hüseyin Arıcı

27 yaşında, Ankara'da yaşıyor

Daha çok aldatmak, saptırmak ya da öğretilen gerçeklik üzerinden toplumsal konulara değiniyorum. İnsanın zorbalığını, sahtekârlığını, ikiyüzlü tutumunu, yalanlarını, doğal yaşama verdiği tahribatı vurgulamaya çalışıyorum. Tabii bunun yanında bütün bunlara maruz kalmış diğer insanların varlığını öne çıkarmak kaygısıyla.

Mamut'a 2014'te katıldım. Çok fazla izleyiciyle buluşmama ve çalışmalarımı onlarla paylaşabilmeme vesile oldu. Benim gibi genç sanatçıların ilk dönemlerinde önemli koleksiyonlarda yer alması ya da yeni çalışmaları için finans kaynağı bulması mümkün olmayabiliyor çoğu zaman, Mamut bu noktada projesiyle bunu mümkün kılabiliyor. Benim için böyle olmuştü ve umutlarım tazelenmiş oldu.

2016 yılının ortalarında x-ist ile yollarımız birleşti. Bu birliktelikten çok memnunum. x-ist sanat yaşamında mücadele verdiğim var olma çabamı destekleyerek iyi bir dost oldu şimdiden.

Bu yılki Mamut katılımcılarını şimdiden tebrik ediyorum. Mamut Art Project güzel onlara bir deneyim kazandıracak. Bu deneyimden faydalanmalarını, iyi dileklerinin gerçekleşmesini diliyorum.

HÜSEYİN ARICI, BENDE YALAN YOK, MODEL AJ HANURU ÜZERİNE TAĞLIBOYA ÇERÇEVE, VERNİK, 2016

Kişisel ve toplumsal hafızanın fotoğraf bağlamında yeniden yorumlanması üzerine fotoğraf ve video işleri üretiyorum. Özellikle Türkiye'de azınlık kimliğini irdelemek adına aile albümlerinden halka açık medya arşivlerine ve stüdyo fotoğraflarına dek uzanan kaynaklardan yola çıkıyorum. İmajların her seferinde nasıl yeniden yorumlandığı, azınlık kimliği ve aidiyetini nasıl şekillendirdiği üzerine düşünüyorum.

Tam yüksek lisansımı bitirdikten sonra 2015'te Mamut'a katılma şansını elde ettim ve bu geçiş dönemi doğru bir zamanlama oldu benim için. Oldukça pozitif bir süreçti kendi adıma. Amatör ruhtan profesyonel bir ortama taşındı işlerim ve aynı zamanda kalabalık bir ziyaretçi kitlesine ulaştı. Sonrasında ise hız kesmeden başka sergi olanaklarına yol açarak etkisi sürdü Mamut'un.

Şu an birkaç farklı proje üstünde çalışıyorum. Salt iki boyutlu fotoğraftan biraz uzaklaştım, fotoğraf ve mekan etkileşimleri üzerine evrildi pratiğim. Yakın zamanda Beyrut'ta misafir sanatçı olarak bulundum ve bu çok zengin bir deneyim oldu benim için. Kısacası uzun zamandır beklediğim fikirleri hayata geçirme dönemindeyim.

Sanatçılara tavsiyem, Mamut sonrasında rehavete kapılmadan kazandıkları ivmeyi kaybetmemeleri ve üretime ara vermeden devam etmeleri.

Irmak Canevi

45 yaşında, İstanbul'da yaşıyor

Son dönem işlerimi duvar yerleştirmesi, hatta bir tür rölyef olarak tanımlayabilirim. Çocukluğumdan beri biriktirmeye meraklıyım. Renk, şekil, işlev ve boyutlarına göre ayrıştırılıp kümelenmiş çeşit çeşit malzeme var atölyemde. Duvara çaktığım eşit aralıklı çivi veya demir çubuklarla kurduğum askı ve raf sistemleriyle bu envanteri yatay düzlemde dikey konuma taşıyarak bir tür yerleşim alanı kurguluyorum. Duvara taşınan nesneler arasında oluşan gezi parkurları kendi macerasını seçme fırsatı veriyor izleyiciye. Her bir 'grid'e resim, çizim ve fotoğrafların da eklenmesiyle çok katlı bir hikaye inşa edilmiş oluyor keşfedilmeyi bekleyen.

Resim okumuş biri olarak duvar ile olan ilişkimi bu şe-

IRMAK CANEVLİ, YANSIMALAR, DUVAR YERLEŞTİRMESİ, 2017

kilde değerlendiriyorum. Çivi çakıp tablo asmak yerine, çivilerin kendisini tuval olarak kullanıyorum sanırım. Yer ve duvar arasında gidip gelen üretim sürecinde yaptığım deneyler bir sonraki projenin de kurallarını belirliyor ve kullandığım dil, bu şekilde evrilip zenginleşiyor.

Mamut'a 2016 yılında katıldım. Sergi süreci ve sonrasında çok değerli bir şeyin parçası olduğumu hissettim. Organizatör arkadaşlarımızın büyük bir özveriyle kurguladıkları bu platformda yer almak önemliydi. Sergi kurulumu sırasında tanıştığım pek çok sanatçı arkadaşım oldu. Sergilenen

Rehan Miskci

30 yaşında, New York'ta yaşıyor

YERAZ / DAĞ (YERLEŞTİRME GÖRÜNTÜSÜ), KANVAS ÜZERİ PİGMENT BASKI, AYDINLATMA ELEMANLARI, 288x250 CM, 2016

işlerimi pek çok insan gördü. Sanatçılar olarak en büyük kazanımımız görünürlük kazanmış olmak. Nitekim Mamut'tan hemen sonra Mixer'de iki sergide yer aldım. Başka galerilerden de atölyemi ziyaret edenler oldu. Hali hazırda görüştüğüm bir yer de var. Bu güzel gelişmeleri Mamut'a ve Mamut'un bana kazandırdığı yeni arkadaşlarıma borçluyum.

Mamut'a katılan sanatçılara en önemli tavsiyem diğer sanatçıları ve işlerini canı gönülden tanımaları, birbirlerine vakit ayırmaları, kısaca doyuya meraklı olmaları... Son olarak Mamut tecrübesini sergi sürecinin ötesine taşımanın da ne kadar önemli olduğunu vurgulamak istiyorum. Birbirimizden öğreneceğimiz çok şey var.

Didem Erk

30 yaşında, Datça-İstanbul arasında yaşıyor

DİDEM ERK, ARŞİVLERDE
İZİM BULUNMASIN İSTERDİM,
(SİRKİRAN) PERFORMANS
(GÜRENC KORKMAZEL)
VE İKİ KANALLI VIDEO
YERLEŞTİRME, 2013

Performans, video, yerleştirme ve metni araç olarak kullanarak işlerimde dil, hafıza ve sınır kavramlarının mekanla ilişkili şiirsel tarafları üzerine araştırmalarımı sürdürüyorum. Hatırlama eyleminin performatif yönleri ile bağlantılı olarak, hafızanın olası kusur ve kurgusallıklarını irdeliyorum.

Mamut'a 2013 yılında katılmışım. Mamut katılımı sonrasında, ARTER'de 13. İstanbul Bienali'ne Kıbrıs Lefkoşa'da sınır hafıza şehir ilişkisi üzerinden yaptığım bir performans-enstalasyon projesi ile katıldım.

Mamut'tan sonra farklı mekanlardan sergi davetleri gelmeye devam etti.

2016'dan beri de yoluma x-ist ile devam ediyorum. Galeri ile çalışmak üretimimin doğrultusunda hiçbir şey değiştirmedim, sadece odaklanmama destek oldu. Zira Türkiye'de üretime ve gösterime istikrarla ve inatla devam etmek çok kolay değil. 2017 Eylül'ünde gerçekleşecek olan kişisel sergimin ismi "Ev İmkansız Denen Yerdir". Coğrafya, bellek, sınır, zamansızlık, yersizlik-yurtsuzluk, sığınak, denizin her yer

ve hiçbir yer olması gibi kelimeler üzerinde dolaşıyor ve bir şiir yazmaya çalışıyorum. Özgür bir dil kullanarak solo sergi yapabilmek adına galerinin verdiği destek de çok değerli.

Mamut'a katılacaklara fikir olarak şunu söyleyebilirim. Sergi süresince kendilerine ayrılan alanda sanatsal dilin güçlü olması adına işlerinin bir enstalasyon olarak kurulanması doğru bir yönelim olabilir.

Alper Aydın

27 yaşında, Ankara, Ordu, Konya ve İstanbul'da yaşıyor

Yeryüzüyle ilgilenmeyi kendi sanat pratiğimin belirleyici ilkesi olarak görüyorum, yaşadığım coğrafyayı merkeze alarak yayıdığım araştırma alanlarında hem malzeme hem mekân olarak doğaya odaklanıyorum. Mekâna özgü yaptığım anıtsal formlar birer doğaya geri dönüş arzusu temsilleri olarak okunabilir ve doğaya karşı yabancılaşmış günümüz insanının çevreyi nasıl algıladığına ve deneyimlediğine dikkat çeker.

Mamut'a 2014 yılında katıldım. Bu sa-yede çalışmalarım daha çok insana ve koleksiyonere ulaştı, görünürlüğüm arttı ve

Mamut sonrası birçok önemli sergide yer alma fırsatı buldum.

Şu anda Artnivo.com ile çalışıyorum, uzun zamandır hayalini kurduğum ama gerçekleştirme fırsatı bulamadığım projeleri gerçekleştirmemi sağlıyor, bunların en önemlisi ise nisan ayında İstiklal'deki Saint Antuan Kilisesi'nin bahçesine yerleştireceğimiz beş metrelik heykel olacak, bunun dışında Cappadox'ta yeryüzüyle diyalog kuracağım bir performansın hazırlıklarını yapıyorum ve şehir içerisinde gerçekleştirmesi muhtemel büyük prodüksiyonlu

projeler tasarlıyorum.

Mamut'a içerisinde gerçek anlamda düşünce kıvılcımları barındıran çalışmalarla başvurmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Bu yüzden katılımcıların kavramsal alt yapısı güçlü ve teknik olarak iyi çözümlenmiş çalışmalardan oluşan projelerle başvurmaları onların Mamut'ta olmalarını sağlayacaktır, bir de en önemlisi maddi düşünmesinler, kendileri olsunlar! Çünkü gerçekten işleri iyiye Mamut onlara hayallerinin ötesinde tahmin edemeyecekleri kapılar aralayacaktır.

ALPER AYDIN, İŞİMSİZ, ÇİM ÜZERİNE HALI İLE MÜDAHELE, 224X146X14 CM, YASON BURNU, ORDU, TÜRKİYE, 2015

Jüri ve sanatçılara teşekkür

2013

Ali Akay
Marcus Graf
Sedat Öztürk
Mustafa Taviloğlu
Nil Yalter

Ahmet Yörük, Ali Şentürk, Alpin Arda Bağcık, Altuğ Alaçlı, Anıl Taşezzen / Ayna, Arzu Oto, Ayşegül Karakaş, Azadeh Ramezani Tabrizi, Baran Çağınlı, Batu Bozoğlu, Berkay Buğdanoğlu, Berna Gülbey Derman, Buğra Erol, CİNS, Deniz Aktaş, Deniz Güvensoy, Didem Erk, Dilay Koçoğulları, Eda Emirdağ, Hülya Demirtaş, Hakan Kırdar, Jacqueline Roditi, Meltem Sarıkaya, Metin Çelik, Murat Han Er, Murat Salcı, Mustafa Kemal Yurttaş, Necmi Üzgün, Orhun Erdenli, Ozan Atalan, Özgü Özbudak, Sabri Atalay Yavuz, Selçuk Ceylan, Sevinç Çalhanoglu, Volkan Kızıltunç, Can İncekara, Nejla Dalkılıç, Uygur Demoglu, Kubilay Mert Ural, Mehmet Ögüt, İlhami Tunç Gençler, Güler Aşık, Deniz Bakırcioğlu, Bahar Kılıç, Aslı MK, Tuğçe Yücer, Julie Upmeyer, Hasan Özgür Top

2014

Emre Baykal
Oya Delahaye
Saruhan Doğan
Ali Kazma
Emre Zeytinoğlu

Ahmet Selçuk, Ahu Akkan, Ali Bilge Akkaya, Alper Aydın, Arzu Eş, Aslıhan Güçlü, Ay Kato, Banu Ertok, Barış Adrin Mirzai, Bedia Ekiz, Beril Gür, Buğra Ceylan, Dilara Sezgin, Dinçer Özuarap, Gökşen Dilek Acay, Egemen Tuncer, Emine Gözde Sevim, Engin Ümer, Epitome Collective, Erdal İnci, Evren Erol, Evren Sungur, Ferzan Aktaş, Filiz Piyale Yakar, Fırat Giraygil, Güliz Baydemir, Gülşah Bayraktar, Güneş Bulut Yılmaz, Hacer Kırdoğan, Hüseyin Arıcı, Joana Kohen, Kerem Ağrılı, Leman Sevdâ Darıcıoğlu, Manolya Çelikler, Meliha Sözeri, Mert Çağır, Mustafa Murat Kahya, Müge Selçuk, Nergis Yeşil, Neslişah Mamati, Öykü Ersoy, Özer Toraman, Özge Enginöz, Özge Topçu, Özgür Demirci, RAD DAR, Riealla D. Baruh, Şafak Çatalbaş, Sedat Ayhan, Sencer Aygün, Serkan Yüksel, Sultan Burcu Demir, Yıldız Kepçeli

2015

Osman Erden
İnci Eviner
Eda Kehale Argun
Başak Şenova
Agah Uğur

Arda Diben, Arif Çekderi, Arzu Kıraner, Aydın Büngül, Ayşe Bezenmiş, Ayşe Topçuoğulları, Azime Sarıtoprak, Begüm Yamanlar, Burcu Yağcıoğlu, Burhan Üçkardeş, Buşra Tunç, Can Dağarslanı, Candan İçcan, Doğu Gündoğdu, Ebrahim Mohammadian, Elif Kahveci, Elvan Serin, Eylül Ceren Ersöz, Furkan Temir, Göksu Gül, Işık Özçelik, Mehmet Yılmaz, Muharrem, Neslihan Koyuncu, Nur Gürel, Oğuz Karakütük, Ömer Tevfik Erten, Özgür Akpınar, İstanbul Queer Art Collective, Recep Serbest, Rehan Miskci, Sercan Gündoğar, Siavash Khierkhah, Sümer Sayın, Toprak Bek, Yunus Emre Erdoğan, Zeynep Pabuçcu, Baysan Yüksel, Deniz Yılmazlar, İlgen Arzık, İrem Günaydın, İsmail Eyler, Beste Erener, Sibel Diker, İbrahim Resnelli, Küdem Katerina, Elçin Ekinci, Rezzan Hasoğlu, Mary Moon, Süleyman Duman, Ali Mert Ranran, Elvan Ekren, Ece Kalabak, Bora Ayonur, Alexis Avlamış, Özlem Aleçakır, Süha Zaimoğlu

2016

Banu Gündoğdu
Ömer M. Koç
Erinç Seymen
Ali Şimşek
Fatoş Üstek

Ahu Akgün, ARES, CANAVAR, Arif Akdenizli, Aslı Aydemir, omnichild, Aycan Güler, Berk Çakmakçı, Berkay Tezcan, Berke Doğanoglu, Berna Tonyalı, Çağdaş Biber, Can Küçük, Deniz C. Koşar, Deniz Defne Acerol, Deniz Derbent, Ufuk Barış Mutlu, Dicle Çiftçi, Dilara Arısoy, Dilara Turan, Elçin Acun, Elçin Poyraz, Elif Biradlı, Elif Özen, Emir Erkaya, Ergin Soyal, Esra İlbeyli, Galip Olcayto, Gözde Becerikli, Grant Philip Conboy, Hamed Jaberha, Hemad Javadzade, Irmak Canevi, Kıvanç / Martaloz Öztüre, Kenan Özcan, Larissa Araz, Melih Aydemir, Murat Balcı, Oğuz Güdek, Öner Taylan Öztürk, Onur Hastürk, Ozan Bilginer, Özcan Saraç, Özge Yağcı, Özgün Kılıç, Şener Yılmaz Aslan, Tuğba Mülazımoğlu, Uluç Ali Kılıç, Yiğit Tanel Kaçar, Zeynep Beler, Zeynep Birced, Zeynep Nal Sezer, Zeynep Özüm Asılkazancı

unlimited

tarafından Mamut Art Project için
hazırlanmıştır. Para ile satılmaz.
İzinsiz alıntı yapılamaz.
Meşrutiyet Cad. 67/1 Beyoğlu, İstanbul
unlimiteddrag.com

MAMUT ART PROJECT

Editörler: Özlem Altunok, Merve Akar Akgün,
Nazlı Yayla
Reklam ve proje direktörü: Hülya Kızılırmak
hulyakizilirmak@unlimiteddrag.com
Grafik uygulama: Lara Patpat

İletişim:
mamutartproject.com
info@mamutartproject.com
Baskı: Uniprint Basım Sanayi Tic. AŞ
Ömerli Mah. Hadımköy İstanbul Cd No:159

26–30 Nisan April 2017
KüçükÇiftlik Park
mamutartproject.com

250

80

Mamut Art Project 2017

Jüri Jury
Ali Raif Dinçkök
Elif Bayoğlu
Murat Alat
Övül Durmuşoğlu
Sarkis

sponsored by

AKKÖK
HOLDİNG

sponsorluğunda

Önceki 4 yılın sanat eseri ebatları (cm) | Artwork dimensions for the last 4 years (cm)